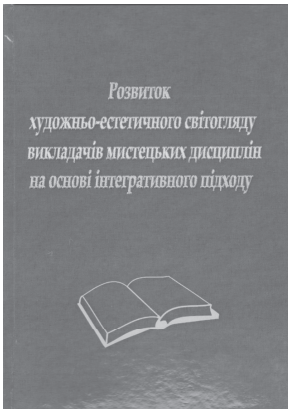

РЕЦЕНЗІЇ

ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНИЙ СВІТОГЛЯД – ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН

Рецензія на колективну монографію «Розвиток художньо-естетичного світогляду викладачів мистецьких дисциплін на основі інтегративного підходу» / О. М. Отич, С. О. Соломаха, І. В. Дубінець та ін. – Бердянськ : Видавець Ткачук О. В., 2014. – 252 с.)

Актуальність проблеми розвитку художньо-естетичного світогляду майбутніх викладачів мистецьких дисциплін обумовлена необхідністю забезпечення цілісності їхнього особистісно-професійного становлення на основі нових педагогічних стратегій та опанування мистецько-педагогічних технологій навчання і виховання молоді. Професійна педагогічна діяльність викладачів мистецьких дисциплін спрямована на розвиток художньо-естетичного світогляду учнів і студентів, їх здатності до

сприймання, оцінювання й творчої діяльності у мистецтві. Колективна монографія є результатом багаторічної науково-дослідної роботи співробітників відділу педагогічної естетики та етики Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України і викладачів кафедри мистецьких дисциплін та методик їх навчання Бердянського державного педагогічного університету.

У монографії висвітлено актуальні проблеми теорії, методики, історичного та сучасного досвіду розвитку художньо-естетичного світогляду викладачів мистецьких дисциплін на основі інтегративного підходу. Зокрема, О. М. Отич розглядає духовність як прагнення людини до вищих цінностей на шляху від матеріального, біологічно заданого до нематеріального, нетлінного; від Природи – до Культури; від матерії – до Духа.

Гуманістичні вектори розвитку сучасної музичної освіти в Україні досліджує кандидат педагогічних наук, професор С. С. Горбенко. Системоутворюючим фактором різноманітних культурних феноменів, на думку С. О. Соломахи, виступають світоглядні універсалії, які акумулюють історично накопичений суспільний досвід і в своєму взаємозв'язку формують цілісний узагальнений образ людського світу. Саме через них людина переживає, осмислює та оцінює світ і своє місце в ньому. Г. І. Сотською висвітлюється феноменологічний, гуманістичний, культурологічний і соціокультурологічний аспекти формування естетичного досвіду викладача образотворчого мистецтва як ціннісно-орієнтаційного фактора його професійного становлення й регулятора усвідомлення естетичного сенсу професійної діяльності, її соціально-гуманістичної значущості. О. М. Кутова підкреслює, що реалізувати актуальні завдання естетичного виховання учнів у сучасних умовах може педагог, який має розвинутий художньо-естетичний світогляд, сформовані етичні ідеали. І. М. Пащенко аналізує сучасні підходи та методи формування в майбутніх учителів музики національного світогляду на матеріалі українського народнопісенного фольклору. Г. Ю. Гайнетдінова визначає підходи до формування світоглядної компетентності вчителів мистецького профілю. В. В. Григор'єва обґрунтовує необхідність формування в майбутніх вчителів музики художньо-педагогічної культури як інтегративної якості особистості та основи їхнього естетичного світогляду. Ю. В. Смаковський аналізує проблему формування професійного світогляду майбутніх учителів музики, визначає принципи та педагогічні умови формування професійного світогляду майбутніх учителів.

У другому розділі монографії розглянуті важливі й актуальні для сучасної практики питання, а саме: Н. О. Філіпчук актуалізує проблему досвіду навчання й виховання музикантів-педагогів через призму досягнень видатних українських музикантів, що сприяє утвердженню етнокультурних світоглядних пріоритетів у змісті підготовки викладачів мистецьких дисциплін. М. П. Вовк здійснила ретроспективний аналіз історико-педагогічного досвіду становлення українського етномузикознавства як ключового напрямку фольклористики. П. Б. Косенко осмислює питання формування творчої особистості майбутнього вчителя

музики методами проблемного навчання. І. В. Дубінець дає визначення поняттю виконавського стилю у практиці видатних педагогів-піаністів, доводить, що стильовий підхід як повне втілення стилю композитора має на меті розвиток особистості виконавця, розширює його світогляд, підвищує загальну і музичну культуру. О. В. Матвеева розглядає проблему розвитку художньо-естетичного світогляду майбутніх учителів музичного мистецтва на заняттях у класі постановки голосу, визначає зміст, методи і прийоми, зумовлені природою вокальної творчості. Н. П. Ткачова розкриває специфіку формування інтегративної спрямованості в підготовці майбутнього вчителя музики під час педагогічної практики, яка розглядається як цілісний процес і є умовою професійного зростання. А. І. Омельченко виявляє специфіку феномену художньо-естетичного світогляду, складові процесу його формування на уроках художньої культури. О. Д. Бузова розглядає умови поліхудожнього виховання майбутніх учителів музики у процесі цілісного усвідомлення художніх особливостей синтетичного жанру – балету. С. М. Сергієнко представляє функціональну модель виховання культури дозвілля підлітків засобами педагогічної анімації. В. В. Бурназова розкриває питання змісту виконавської самостійності як чинника розвитку художньо-естетичного світогляду майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі інструментальної підготовки.

Авторський колектив монографії висловлює щире подяку за слухні поради та конструктивні пропозиції шановним рецензентам: доктору мистецтвознавства, професору, завідувачу кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Г. Сковороди» Т. В. Мартинюк; доктору педагогічних наук, професору, директору Інституту психолого-педагогічної освіти та мистецтва БДПУ Л. В. Коваль.

Монографія буде корисною для викладачів і студентів мистецьких спеціальностей вищих навчальних закладів освіти і культури, слухачів інститутів післядипломної освіти, аспірантів, докторантів, педагогів загальноосвітніх і позашкільних навчальних закладів, усіх, кого цікавлять проблеми мистецької освіти.

Рецензент – Лідія Хомич